

Heid Cat zondag 17 dl a

Wat nut ons de opstanding van Christus?

Ten eerste, heeft Hij door zijn opstanding den dood overwonnen, opdat Hij ons de gerechtigheid, die Hij door zijn dood ons verworven had, deelachtig kon maken.

1 gerechtigheid verworven 2 gerechtigheid gegeven 3 gerechtigheid ontvangen

Gemeente,

Drie zondagen van de catechismus stonden we stil bij de vernedering van de Heere Jezus. Ontvangen, geboren, geleden, gekruisigd, gestorven, begraven, nedergedaald ter hel. In al die fases van Zijn vernedering blonk Zijn liefde. Zelfopofferende liefde, die zo ver en diep wilde gaan.

Nu mogen we beginnen aan de zondagen over de verhoging van de Heere Jezus. Opgestaan, opgevaren, gezeten aan Gods rechterhand, vanwaar hij komen zal. En in al die fases van Zijn verhoging blijkt vooral Zijn macht.

In de vernedering vooral Zijn liefde, in de verhoging vooral Zijn macht.

Want het eerste dat er van Jezus' opstanding gezegd wordt door de catechismus is dat Hij daardoor de dood overwonnen heeft. Dat is minder eenvoudig dan het lijkt en klinkt. Want in Bijbels licht gezien is de dood nooit alleen. De dood hoort thuis bij het rijk van de satan. De dood is verbonden met de zonde en met de duivel. Je zou je de Bijbelse gegevens zo voor kunnen stellen. Er is het rijk van de satan waarin alle mensen van nature wonen. Dat rijk heeft drie wachtposten. Dus als je in dat rijk binnen wilt dringen om er mensen uit te halen moet je die drie wachtposten eerst overwinnen. De eerste wachtpost is de zonde. De tweede wachtpost is de duivel, de derde wachtpost is de dood. En Jezus heeft met Zijn leven de zonde overwonnen, nooit aan de zonde toegegeven. Jezus heeft met Zijn sterven de duivel overwonnen. Want Jezus stierf als de Gehoorzame. En Jezus heeft en kon toen met Zijn opstanding de dood overwinnen. En nu Hij die drie wachtposten heeft overwonnen, kan Hij het rijk van satan binnengaan om daar zondaren uit te verlossen.

Dat geef tegelijk aan wat het eerste, grote nut van de opstanding van de Heere Jezus is. Hij heeft de dood overwonnen, ja, maar wat betekent dat? Wat hebben wij daaraan? In elk geval niet dat er sindsdien minder mensen meer sterven of helemaal geen mensen meer sterven. Ook niet dat er geen jonge mensen meer sterven. Ook niet dat er geen ziektes meer kunnen mogen die voor een piek in het aantal overlijdens zorgt. Ook niet dat mensen

sinds Pasen allemaal 20, 30 jaar ouder worden. Nee, dat is allemaal niet veranderd door Jezus' opstanding. En waarom niet? Omdat de dood niet het eigenlijke probleem is van de wereld. De dood is een symptoom van een diepere nood. Als we allemaal ineens 150 jaar zouden kunnen worden, dan was het eigenlijke probleem nog steeds niet opgelost. De dood is symptoom, een vreselijk symptoom, van het diepere probleem, de diepere nood van onze zonde en ons verkeren in het rijk van de duivel. Wat zou het ons baten als we er allemaal 50 jaar bijkregen en dan toch nog met zonde voor God zouden komen? En dan toch nog als eigendom van de duivel de eeuwigheid in zouden moeten gaan?

Of zou er genoeg aan hebben? Tjonge jonge, als ik toch eens 150 zou mogen worden. 150 jaar zou mogen leven en genieten. 150 jaar gezond zou mogen zijn en zo'n 85 jaar van mijn pensioen zou mogen genieten. Zou u daarmee geholpen zijn? Zou daar genoeg aan hebben?

1 gerechtigheid verworven

Nee, Jezus heeft de dood overwonnen opdat Hij ons de gerechtigheid die Hij door Zijn dood verworven had zou kunnen deelachtig maken. Dat is hét probleem, dat is de nood van ons leven en daar kan Jezus als Opgestane wat aan doen. We vinden dat verwoord in Romeinen 4:25. Want Jezus is overgeleverd om onze zonden. Onze zonden van ongehoorzaamheid, onze zonden van nalatigheid, onze zonden dat wil zeggen onze zondige aard. Daarom moest Jezus lijden en sterven. Overgeleverd worden in de handen van zondaren, Judas, soldaten, Sanhedrin, overgeleverd in de handen van God, toornend en straffend. Om gerechtigheid te verwerven. En gerechtigheid is dat waarmee je voor God kunt bestaan. Waarmee je langs God kunt komen en de hemel binnen kunt wandelen. Je entreegeld voor de hemel. Gerechtigheid. Dat is allereerst genoegdoening: dragen van de straf op onze ongehoorzaamheid. Dan is het rechtvaardigheid, gehoorzaamheid tegenover al onze nalatigheid. Dan is het heiligheid: Jezus zondeloze natuur, volmaakte hart tegenover mijn zondige natuur en verdorven hart. Daarom is Hij overgeleverd: om gerechtigheid te verwerven tegenover al onze zonden. De toegangsprijs tot de hemelse heerlijkheid. Verworven door Zijn lijden en dood.

En nu is Jezus opgestaan om ons die gerechtigheid deelachtig te maken zegt de catechismus. Dat betekent: ons die in bezit te geven. Om ons die tot eigendom te maken. Want kijk, dat iets er is, is nog wat anders dan dat het van mij is. Er is vast wel miljoen euro in Nederland, maar als die niet van mij is, kan er niks mee. Er is vast wel een mooie Ferrari auto in Nederland, maar als die niet van mij is, heb ik er niks aan. Kijk er is de gerechtigheid die voor God

genoeg is en die toegang geeft tot de hemel, maar zolang die niet van mij is, heb ik er niets aan. En nu is Jezus opgewekt om onze rechtvaardigmaking zegt Romeinen 4:25. Om ons die gerechtigheid in bezit te geven zodat ik rechtvaardig voor God ben. Zodat ik ten hemel in mag gaan. En dat doet Hij door het geloof. Door het geloof, door zondaren tot geloof te brengen. Want door het geloof krijg ik Jezus in bezit, als mijn eigendom en Zijn gerechtigheid. En daar zorgt Jezus als de Opgestane voor.

Dus we leren twee dingen: dat het gaat om dat bezit. Het gaat er om dat Jezus' gerechtigheid van mij is. Niet dat die er is, en dat ik geloof dat die er is, maar dat die van mij is. Dat Jezus met al Zijn schatten de mijne is. Dat persoonlijke, dat in bezit gekregen hebben, dat is het geloof. Daar gaat het om. Dat ik geloof dat Jezus er is en dat er gerechtigheid is, dat is niet genoeg, dat zal mij niet redden.

En het tweede dat we leren is: dat geloof waardoor dat alles mijn eigendom wordt, ik dat deelachtig word, dat geloof dat werkt Jezus de Opgestane in mij. Dat is Zijn werk, dat is Zijn macht als Opgestane. Die macht van de Opgestane is nodig om een zondaar tot geloof te laten komen. En dat is niet alleen belangrijk voor wie niet gelooft, voor wie ermee zit om die gerechtigheid in bezit te krijgen. Dat is ook ontzettend belangrijk voor wie gelooft. Om te weten dat dat een door Jezus gewerkt en gegeven geloof is. Want ik vergeet dat zo makkelijk, ik verlies de dankbaarheid en de verwondering daarover zo makkelijk. En: ik mag eraan toetsen of ik inderdaad het ware geloof heb. Of mijn geloof een waar geloof is dat Jezus me heeft gegeven, of een schijngeloof, en ja dat kan ik mezelf wel geven.

2 gerechtigheid gegeven

Daar gaan we verder over nadenken nu. Dan begin nu met het voorbeeld dat ik ook de vorige twee keer in Waarder over zondag 17 heb gebruikt. Het voorbeeld van een arm gezin in Amerika. In de tijd van de goudkoorts in dat land. In de Rocky Mountains zijn goudmijnen ontdekt. En vele gelukzoekers trekken daarnaartoe. Ook de oudste broer van dit gezin. Hij maakt de reis van duizenden kilometers en daalt af in de mijnschacht. En zoekt net zolang totdat hij goud vindt. Een hele kist vol. Dan wil hij teruggaan, uit de mijn, terug naar zijn broers en zussen thuis. En als hij dat aan het doen is, uit de goudmijn klimmen, gebeurt het. Hij stapt mis, verongelukt valt dood neer. En zal daar blijven liggen met de kist met goud in zijn handen. Hij heeft het goud wel verworven, maar kan het zijn broers en zussen niet in bezit gaan geven. Niet bij hen brengen.

Als Jezus in de dood gebleven was, dan had Hij de gerechtigheid verworven, verkregen, maar zou Hij Die niet bij ons kunnen brengen. Dan zou Hij liggen in het graf met de gerechtigheid in Zijn doorboorde handen.

Nu is er één verschil, heel cruciaal. Dat gezin van die oudste broer dat zou wel op zoek gaan. Dat zou na verloop van tijd wel op zoek gaan. Naar hun broer, naar die goudschat. En misschien zouden ze hun broer en de goudschat vinden. In elk geval zouden ze wel op zoek gaan.

Maar dat doen zondaren niet. Niemand van de zondaren zou Hem zoeken en die gerechtigheid zoeken. Ook u, jij, ik niet! In het rijk van satan is geen zoeken naar Jezus en Zijn gerechtigheid. Zondaren denken die gerechtigheid niet nodig te hebben. We leven lekker ons leventje en denken niet verder. Eeuwigheid en gericht, och dat is voor oude mensen, dat duurt nog zo lang. Laat mij maar genieten hier en nu en liefst, liefst oud mogen worden en gezond blijven.

En als we daar al iets van gaan zien, dan beseffen wij niet dat we geen toegang hebben vanwege onze zonden tot God en de hemel. Wij menen heus nog wel wat te hebben waarmee het goed zal aflopen. Toch niet alles wat we doen is zonde? En God kan toch niet alles afkeuren? Wij zijn onwillig om onze eigen gerechtigheid in te leveren en zonder enige bijdrage van onszelf er te komen. We vechten ons eerder dood om onze eigengerechtigheid vast te houden en onze ongerechtigheid vast te houden. Onwillig.

En als we er belang bij krijgen bij die gerechtigheid van Christus, dan durven we niet. Dan wantrouwen we God dat Hij gerechtigheid aanbiedt zonder enige vereiste en voorwaarde van ons. Dan durven we niet onze handen daarop leggen, want dan moet ik toch eerst eerst laten zien dat ik.....

Zondaren zijn zondaren die niet kunnen geloven. Omdat zij blind zijn, onwillig zijn en ongelovig zijn. Eén en al, geheel en al blindheid, onwilligheid en ongelovigheid. Nee, die gaan niet op zoek naar Jezus en Zijn gerechtigheid. Echt niet.

Het zijn dus twee dingen: één: kan ik als zondaar de gerechtigheid die nodig is voor God verwerven? Kan ik die bij elkaar gesprokkeld krijgen? Nee, nee dat kan ik niet. Dat is niet mijn werk. Twee: kan ik als zondaar die gerechtigheid van Christus mij toe eigenen, mijn eigendom laten worden, wil ik die mijzelf laten geven? Nee, ook nee. Het verwerven is niet is wat ik kan, en het mezelf laten geven ook niet. Dat is ook niet mijn werk.

Als je echt gelooft zijn daar je ogen voor open gegaan. Had U het niet gegeven en gewerkt ik zou nooit, nooit zijn gaan geloven. Bent u daaraan ontdekt, daar achter gebracht? Of denkt u nog steeds best gelovig over uzelf?

Hebt u een geloof dat hier niet van weet? Dan zeg ik: dan vrees ik: beproef uzelf of gij in het ware geloof zijt. Er is ook schijn in omloop, namaak.

Als Jezus in de dood gebleven was. Dan was de gerechtigheid er wel, maar niemand zou hem in bezit krijgen, zou hem tot eigendom krijgen. Maar Jezus is niet in de dood gebleven, Hij is opgestaan en Hij maakt zondaren Zijn gerechtigheid deelachtig. Hij stelt in het bezit, want Hij brengt tot geloof. I Petrus 1 hoorden we zeggen dat onze God en Vader ons heeft wedergeboren tot een levende hoop door de opstanding van Jezus Christus uit de doden. Jezus, de Opgestane treedt het rijk van satan binnen en Hij haalt er zondaren weg. Door wedergeboorte. Daar is de macht van Jezus' opstanding voor nodig!

Jezus geeft het besef dat ik gerechtigheid nodig heb. Hij opent mijn ogen dat ik er met leuk lekker leven niet kom. Dat er een eeuwigheid is, dat ik rechtvaardig voor God moet zijn.

Jezus maakt me gewillig om het van Zijn gerechtigheid te hebben. Al het mijne kan een streep door, alles is vervuild en verontreinigd, daar kan God het niet voor doen. En al mijn ongerechtigheid is dwaasheid, is veel minder waard dan eeuwige vrede met God. Mij ziel dorst naar vrede met God, naar de gerechtigheid van Christus.

En Jezus' macht maakt mij gelovig. Hoe onwaardig ik ook ben, hoe schuldig ook, ik mag mijn hand leggen op Zijn gerechtigheid. Die wordt mij immers aangeboden, die wordt mij dus gegund. En als zondaar, niet als opgeknapte zondaar, als verbeterde zondaar, als vrome zondaar, als ernstige zondaar, nee als goddeloze zondaar leg ik mijn hand op Jezus en Zijn gerechtigheid.

En ik geloof! Ik eigen mij Christus toe omdat Hij mij toeigent. Ik omhels hem en Zijn gerechtigheid, ik moet het, ik mag het, omdat Hij mij omhelst heeft. Ik neem Hem in bezit omdat Hij mij in bezit neemt. Ik grijp Hem vast, omdat Hij mij vastgreep. En ik geloof! Ik kan wel huppelen van zielevreugd, wel juichen en zingen van vreugde. O, dat ik geloof.

Wedergeboren door de opstanding van Jezus Christus uit de doden. Wat we ook lezen in Handelingen 5:31 Dat Jezus is opgewekt om te geven, te geven bekering en vergeving van zonden.

3 gerechtigheid ontvangen

Wat geeft dat de verlossing een diepte en een rijkdom. Mijn verlossing bestaat uit de gave van Jezus en Zijn gerechtigheid én uit de gave van het geloof! Alles heb ik ontvangen! Zo ben ik verlost! De verlossing is zo compleet,

zo totaal, zo puur en in alles geschenk van God. En langs die draad loopt de draad van mijn ellendekennis. Die verdiept zich: mijn zonde is en ellende is dat ik niet geloven wil en kan en durf, dat ik vijand van zalig worden ben, zo diep en dwaas is mijn zondigheid. En de draad van dankbaarheid verrijkt zich: o alles, alles is aan Hem te danken. Hi is al mijn liefde, eeuwige dank waardig. Goed om steeds weer te overdenken, te horen, te beseffen. Anders vervlakt mijn verwondering, mijn verootmoediging en mijn dankbaarheid.

Dat is ook de toets van echtheid. Waar geloof herkent deze dingen. Waar geloof beseft gave Gods te zijn.

En wat is dit een goed nieuws voor wie er steeds tegen aanloopt. Geloven? Ik beseft het niet, ik wil het niet, ik durf het niet. Geloven is zo onmogelijk voor me. Dan weer leef ik er gewoon aan voorbij. Dan weer kan ik maar geen afstand doen van mijn zondige leven, dan weer durf ik niet te geloven dat het ook voor mij is en voor mij kan, en dat het nu voor mij kan. Ik kan niet geloven. Wat een goed nieuws. Jezus de Opgestane is het Die het doet. Die het werkt. Hij doet het! Laat je maar door Hem zaligmaken, laat je maar door Hem het geloof geven. Laat Hem het je toe eigen en deelachtig maken.

Geloof en bekering zijn dus gaven van de opgestane Jezus. Dat betekent dat het geloof helemaal hangt en blijft hangen aan Jezus' macht. En dan lopen we deze lijn even af. Geloven is dus volstrekt afhankelijk van de macht die Jezus heft en de kracht die Hij geeft. Anders zakt je geloof helemaal weg. Ik heb geloof niet in de voorraadkast zitten waar ik het uit kan halen wanneer ik wil en wanneer ik het nodig vind. Geloof is altijd afhankelijk van de kracht die Christus geeft. Houdt Christus die kracht even in, dan zakt mijn geloof in elkaar. Krijgt ongeloof de overhand zodat ik in kleingeloof door angst en vrees wordt overmand.

Vergelijk met een jute zak of plastic zak, vuilniszak. Als je die aan de bovenkant omhoogtrekt dan kan er een heleboel in. Maar laat je hem los aan de bovenkant dan zakt hij in elkaar en ligt plat op de grond en er kan niks in. Het geloof is een lege zak in zichzelf. Als Jezus hem omhooghoudt, kunnen er vele schatten van genade in: liefde, hoop, vertrouwen, verwachting, verlangen, rust, verdraagzaamheid. Maar als Jezus het loslaat, dan zakt het in elkaar en er kan niks in. Leeg aan vertrouwen, verwachting, verdraagzaamheid en verlangen. Al laat Jezus nooit voorgoed los!

Waarom Jezus dat doen zou? Als ik al te prat op mijn geloof ga, er al te hoogmoedig over ben, al te veel neerkijk op tobbers en twijfelaars. Als Jezus de zak van mijn geloof loslaat, houd die zak zichzelf echt niet overeind. Ook dat is een kant van het Bijbelse geloof. Puur afhankelijk. Geloven heb ik niet in

eigen vingers. Geloven doe je niet natuurlijk en vanzelf. Dat is en blijft een levenslange les. Niet om lijdelijk te worden of te maken, maar om afhankelijk en ootmoedig te houden.

Geloven doe je omdat de opgewekte Christus bekering en vergeving geeft. Geloof geeft. En hoe doet Jezus dat dan? Door Zijn Geest. De Heilige Geest werkt geloof en maakt ons Christus en al Zijn weldaden zo deelachtig. En hoe doet de Geest dat? Door het Woord, de prediking. Door de prediking die verkondigt wat we vanavond hoorden: er is gerechtigheid. Er is gerechtigheid die voor God bestaan kan, die toegang geeft tot de hemelse heerlijkheid. En die gerechtigheid is in Jezus Christus. En Zijn gerechtigheid hebt u nodig. Het is een illusie te denken dat je zonder kunt. Het is bedrog, dat gevoel dat je je zonder ook wel gelukkig bent en je geen zorgen hoeft te maken. En Zijn gerechtigheid mag u ontvangen. Hij wordt u aangeboden. Hij wordt u verkondigd opdat u hem omhelzen zou, in ontvangst zou nemen.

Dat is de prediking, de verkondiging: Er is gerechtigheid in Christus. U hebt die nodig. Absoluut. U mag hem in ontvangst nemen, gegarandeerd en verzegeld. En dan..... En dan.....

Dan kun je niet meer neutraal blijven. Niet meer afzijdig blijven. Dan veracht je die. Je loopt eraan voorbij, laat het voor wat het is. Door eigen schuld verloren. Terwijl de gerechtigheid er was. Er was.

Of: je kunt er niet vanaf blijven. Je kan niet anders dan je handen er naar uitstrekken, dan bidden: o ook mij, ook mij, schenkt hem ook mij. Geloof! Geloof.

Te danken aan Jezus Christus Die door Zijn opstanding het je deelachtig maakt, het in bezit geeft door je te geven het geloof.

Hem zij alle eer!

Amen